

Danses hongareses i eslaves

DIRECTOR **JOSEP PONS**

Divendres, 5 de març de 2021, a les 19h

Poeta

Amb les meves tisores per tallar
com roses les paraules,
vaig haver de buscar forats de temps.
Els trobava en bars suburbials
després de les visites a les obres.
Forats de temps. He acabat per viure-hi.
Ara veig, dret encara, el que queda d'un mur.
Davant la seva estructura fosca,
desarborada, he entès la meva vida.

Joan Margarit

Es perd el senyal, 2012

CONCERT SIMFÒNIC

Temporada 2020-2021

175

Liceu
Opera
Barcelona

Fitxa artística

Orquestra Simfònica
del Gran Teatre del Liceu

Josep Pons, *director*

Programa

Johannes Brahms (1833 - 1897)
Dances hongareses WoO 1, núm. 3 i 1

Antonin Dvořák (1841 - 1904)
Dances esclaves op. 72, núm. 1 i 2

Béla Bartók (1881 - 1945)
Dances romaneses

Zoltán Kodály (1882 - 1967)
Dances de Galánta

Alexandr Borodín (1833 - 1887)
Dansa polovt'siana núm. 17
(El príncep Ígor)

Durada aproximada: 1 h i 10 min

Amb el suport de

Building a better
working world

Liceu
Opera
Barcelona

El popular amb vestit de clàssic

Els compositors clàssics han estat oberts a rebre la influència dels sons de les músiques populars en les seves creacions. De fet, el moviment nacionalista va integrar (i canonitzar) a les sales de concerts les dolces melodies dels diferents pobles.

En aquesta singular llista de compositors hipnotitzats pel folklore, hi trobem Johannes Brahms, molt influït pels sons de Bohèmia. Brahms escrivia la seva col·lecció de *Danses hongareses* que, conjuntament amb les *Rapsòdies hongareses* de Franz Liszt tindran un enorme impacte en el futur creatiu de Bartók.

El 1912 Bartók escrivia a la seva agenda: «L'estudi de la música dels camperols hongaresos m'ha obert una porta cap a l'alliberament de l'antiga tirania dels sistemes major i menor. Conté una gran varietat de formes rítmiques lliures. Exigeix a parts iguals *tempo giusto* i alhora un gran sentit de *rubato*». Al costat del compositor i pedagog Zoltán Kodály, recolliren durant anys les melodies del món rural i, passades pel filtre de la innovació, les convertiren en noves partitures.

D'altra banda, Dvořák recollia els *furients* de la tradició de Bohèmia per als passatges més rítmics i inflamats (una mena de polca ràpida), per evocar amb melangia les festes populars.

Hem revisat l'impacte de la música popular a la clàssica, ¿però com beu el pop de la clàssica? Podem trobar exemples d'aquest efecte contrari en *It's a hard life* de Queen, *Because* de The Beatles, la influència del Barroc en Lady Gaga o certes seqüències d'acords en Adele.

Josep Pons, al capdavant de l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu, caminarà sobre l'escenari del Liceu per fer-nos evident aquest subjecte comú: les harmonies i els ritmes populars en algunes de les bellíssimes pàgines del repertori clàssic.

Víctor Garcia de Gomar

Director artístic del Gran Teatre del Liceu